DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA FINANSÓW

WARSZAWA, 2 czerwca 1955 **Nr 7** **Poz. 28—33**

TREŚĆ:

28.

ZARZĄDZENIE Nr 50/55 MINISTRA FINANSÓW
z dnia 20 kwietnia 1955 r.

w sprawie ustanowienia opieki zakładów pracy nad technikami finansowymi i technikami rachunkowości Ministerstwa Finansów

Na podstawie § 1 pkt 21 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 22, poz. 188) oraz w związku z § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 czerwca 1951 r. w sprawie prowadzenia szkolnictwa zawodowego oraz zakresu działania Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego (Dz. U. z 1951 r. Nr 36, poz. 277 i z 1952 r. Nr 34, poz. 237) zarządza się co następuje:

§ 1. Wydziały Finansowe prezydiów (miejskich, powiatowych) rad narodowych obejmą opiekę (szefostwo) nad technikami finansowymi i technikami rachunkowości Ministerstwa Finansów, położonymi na ich terenie.

§ 2. Zakres i sposób sprawowania opieki nad technikami finansowymi i technikami rachunkowości określa instrukcja stanowiąca załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 3. Nadzór nad wykonaniem opieki (szefostwa), o której mowa w § 1 i § 2 zarządzenia, powierza się Wydziałom Finansowym prezydiów wojewódzkich rad narodowych.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów T. Dietrich

Załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 20.IV.1955 r. (poz. 28).

INSTRUKCJA

w sprawie zakresu i sposobu sprawowania opieki nad technikami finansowymi i technikami rachunkowości Ministerstwa Finansów

Szybki rozwój gospodarki narodowej i stale wzrastające potrzeby w zakresie obsługi finansowej życia gospodarczego stawiają przed Ministerstwem Finansów doniosłe zadanie przygotowania nowych, wykwalifikowanych kadr dla aparatu finansowego.

Jednym z głównych źródeł planowego dopływu kwalifikowanych kadr są technika finansowe i technika rachunkowości szkolące techników finansowych różnych specjalności (finanse państwa, bankowość, ubezpieczenia, rachunkowość przedsiębiorstw).

Warunkiem należytego wykonania przez technika finansowe i technika rachunkowości nałożonych na nie zadań jest ścisłe powiązanie nauki i pracy szkoły z jednostkami finansowymi, roztoczenie przez nie troskliwej opieki nad szkołami i udzielanie im wydatnej pomocy.

Opieka i pomoc organizacji finansowych nad technikami finansowymi i technikami rachunkowości winna zmierzać w kierunku wywierania wpływu ideowo-wychowawczego na młodzież, w kierunku podniesienia poziomu nauczania przedmiotów zawodowych i zbliżenia nauczania teoretycznego do konkretnych wymagań życia gospodarczego oraz w kierunku zapewnienia szkole odpowiednich warunków techniczno-naukowych.

1. Celem wykonania zadań określonych w § 1 zarządzenia powołuje się Komitety Opiekuńcze.

2. W skład Komitetu Opiekuńczego wchodzi przewodniczący i co najmniej 2-ch członków.

3. Przewodniczącego powołuje Ministerstwo Finansów.

4. Członkowie Komitetu powoływani są przez Przewodniczącego spośród pracowników zakładów pracy (wydziały finansowe, banki, P.Z.U., zakłady przemysłowe lub usługowe) odpowiednio do specjalności aktualnie nauczanych w danym technikum finansowym lub technikum rachunkowości — z reguły po jednym z każdego zakładu.

5. Skład Komitetu powinien być w miarę możności tak dobierany, ażeby mogli się w nim znaleźć przedstawiciele działu kadr i szkolenia zawodowego, rady miejscowej związku zawodowego ewentualnie również zarządu koła ZMP — zainteresowanych zakładów pracy.

6. Komitet Opiekuńczy obraduje i podejmuje uchwały na plenarnych posiedzeniach, natomiast utrzymywanie bezpośredniego kontaktu ze szkołą może być doraźnie powierzane jednemu z członków Komitetu.

7. Do obowiązków i uprawnień Komitetu Opiekuńczego należy:

a) pomoc we właściwym doborze młodzieży do technikum finansowego i technikum rachunkowości i do internatów tych szkół,

b) pomoc w rozdziale stypendiów przez udział przedstawiciela Komitetu w radzie stypendialnej,

c) pomoc w doborze kandydatów na nauczycieli przedmiotów zawodowych,

d) pomoc w zaopatrzeniu technikum finansowego i technikum rachunkowości w odpowiednie pomoce naukowe (instrukcje, druki, skrypty itp.) celem jak najlepszego powiązania teorii z praktyką oraz udostępnienie młodzieży i nauczycielom biblioteki zakładowej,

e) pomoc w organizowaniu praktyk zawodowych, w akcji doboru kandydatów na wyższe uczelnie oraz w komisjach przydziału pracy dla absolwentów.

f) udostępnienie uczniom i nauczycielom brania udziału w akademiach, zebraniach i masówkach organizowanych przez zakład oraz udziału załogi zakładu w imprezach i uroczystościach szkolnych,

g) udział przedstawiciela Komitetu w posiedzeniach rady pedagogicznej z głosem doradczym,

h) zgłaszanie dyrekcji technikum finansowego i technikum rachunkowości uwag i życzeń na temat specjalizacji występujących w technikach,

i) hospitowanie lekcji za zgodą dyrektora technikum finansowego i technikum rachunkowości lub na zaproszenie władz szkolnych celem sprawdzenia realizacji programów nauczania przedmiotów zawodowych,

j) udział na zaproszenie dyrekcji technikum finansowego i technikum rachunkowości lub Ministerstwa Finansów — Centralny Zarząd Szkolenia Zawodowego w komisjach egzaminacyjnych (promocyjnych i dojrzałości) z prawem zgłaszania uwag na temat przygotowania młodzieży do pracy zawodowej.

8. Z związku ze sprawowaniem opieki nad technikami finansowymi i technikami rachunkowości kierownicy zakładów pracy sprawujący opiekę oraz członkowie komitetów opiekuńczych nie mogą dawać dyrekcjom techników żadnych poleceń. Wnioski swoje i spostrzeżenia dotyczące techników finansowych i techników rachunkowości należy przedstawiać Ministerstwu Finansów — Centralny Zarząd Szkolenia Zawodowego.

9. Komitety Opiekuńcze składają Ministerstwu Finansów — Centralny Zarząd Szkolenia Zawodowego — kwartalne sprawozdania ze swojej działalności.

29.

ZARZĄDZENIE Nr 40/55 MINISTRA FINANSÓW
z dnia 25 kwietnia 1955 r.
w sprawie zmiany nazwy niektórych techników finansowych

Na podstawie § 2 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 czerwca 1951 r. w sprawie prowadzenia szkolnictwa zawodowego oraz zakresu działania Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego (Dz. U. z 1951 r. Nr 36, poz. 277, z 1952 r. Nr 34, poz. 237, z 1953 r. Nr 12, poz. 45 i z 1954 r. Nr 45, poz. 213) zarządza się, co następuje:

§ 1. Technika Finansowe w Łomży, w Elblągu, we Włocławku, w Końskich, w Słupsku, w Myślenicach, w Nowym Sączu, w Białej Podlaskiej, w Piotrkowie Trybunalskim, w Skierniewicach, w Tomaszowie Mazowieckim, w Zgierzu, w Raciborzu, w Kaliszu, w Rozwadowie, w Sanoku, w Bielsku Białej, w Częstochowie, w Dąbrowie Górniczej, w Tarnowskich Górach, w Warszawie-Włochach, w Ostrowiu Maz., w Jeleniej Górze, w Legnicy oraz Technikum Finansowe dla Pracujących w Warszawie otrzymują nazwę Technika Rachunkowości w tychże miejscowościach.

§ 2. Dla wymienionych w § 1 Techników Rachunkowości ma zastosowanie statut Technikum Finansowego Ministerstwa Finansów, stanowiący załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 25 lutego 1953 r. w sprawie statutu techników finansowych Ministerstwa Finansów (Dz. U. Min. Fin. Nr 5/5 gm/, poz. 10) ze zmianami wynikającymi z niniejszego zarządzenia.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1955 r.

Minister Finansów T. Dietrich

30.

ZARZĄDZENIE Nr 41/55 MINISTRA FINANSÓW
z dnia 25 kwietnia 1955 r.
w sprawie utworzenia internatu przy Technikum Rachunkowości w Legnicy.

Na podstawie § 2 ust. 2 pkt j rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 czerwca 1951 r. w sprawie prowadzenia szkolnictwa zawodowego oraz zakresu działania Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego (Dz. U. z 1951 r. Nr 36, poz. 277, z 1952 r. Nr 34, poz. 237, z 1953 r. Nr 12, poz. 45 i z 1954 r. Nr 45, poz. 213) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się internat przy Technikum Rachunkowości w Legnicy, przy ul. Skarbowej 1/2.

Działalność internatu reguluje statut internatu przy technikum finansowym Ministerstwa Finansów, stanowiący załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 6 lutego 1953 r. w sprawie internatów przy technikach finansowych Ministerstwa Finansów (Dz. Urz. Min. Fin. Nr 5/5 gm/, poz. 9).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 1955 r.

Minister Finansów T. Dietrich

31.

OKÓLNIK Nr KS 18/55
z dnia 27 kwietnia 1955 r.
w sprawie księgowego ujęcia kosztów i dochodów gospodarki działów pozazakładowych (gospodarki ubocznej, nieprzemysłowej itp.).

I. W związku ze zgłaszanymi wątpliwościami, co do zasad księgowego ujęcia kosztów i dochodów stołówek przyzakładowych, które zostały włączone do gospodarki działów pozazakładowych na podstawie instrukcji w sprawie sporządzenia projektów planów finansowych (bilansów dochodów i wydatków wraz z załącznikami) dla przedsiębiorstw na rozrachunku gospodarczym, stanowiącej załącznik Nr 2 do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 17 lipca 1954 r. w sprawie opracowania resortowych projektów budżetu i projektów budżetów województw na rok 1955 (§ 7 wyjaśnień szczegółowych dot. formularza F 4 — „Nakłady i dochody działalności pozaoperacyjnej"), Ministerstwo Finansów, Departament Księgowości wyjaśnia co następuje:

1. Księgową ewidencję kosztów i dochodów stołówek przyzakładowych, o których wyżej mowa, prowadzi się zgodnie z wyjaśnieniami zawartymi w piśmie okólnym Nr 16 z dnia 18 marca 1953 r. znak KS 2466/4/53 wydanym przez Departament Księgowości Ministerstwa Finansów z uwzględnieniem jednak niżej podanych zmian i uzupełnień.

2. W piśmie okólnym Nr 16, o którym mowa w ust. 1, wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

 1) w § 3 wprowadza się nowe punkty
 „e) stołówki przyzakładowe,
 f) hotele robotnicze,
 g) domy młodego robotnika".

 Dotychczasowy pkt b) otrzymuje brzmienie „b) gospodarka mieszkaniowa".

2) Pierwsze zdanie § 8 otrzymuje brzmienie następujące: „Koszty gospodarki mieszkaniowej, hoteli robotniczych oraz domów młodego robotnika ewidencjonuje się w następującym układzie analitycznym".

3) Pierwsze zdanie § 9 otrzymuje brzmienie następujące: „W odniesieniu do gospodarki mieszkaniowej, hoteli robotniczych oraz domów młodego robotnika na stronie Wn konta 167 księguje się wszelkie koszty związane z danymi rodzajami działalności (patrz wykaz operacji) w tym także koszty świadczeń zwrotnych".

4) Po dotychczasowym § 13 zamieszcza się nowy § 14 o następującym brzmieniu:
„Koszty stołówek przyzakładowych organizowanych przy przedsiębiorstwach we własnym zakresie (nie przez OZR) ewidencjonuje się w następującym układzie:
I. Artykuły spożywcze zużyte na cele produkcyjne.
II. Koszty przerobu.
1. Płace z narzutami,
2. Przewóz artykułów spożywczych,
3. Ubytki, manka i straty na materiałach, artykułach spożywczych i wyrobach,
4. Paliwo i energia na cele produkcyjne,
5. Zużycie naczyń kuchennych, odzieży i zastawy stołowej,
6. Utrzymanie nieruchomości i ruchomości,
7. Pozostałe koszty,
8. Razem koszty przerobu.
Ogółem I + II.
Na stronie Ma konta 167 księguje się w odniesieniu do stołówek przyzakładowych dochody z utargu stołówek".

5) Ostatnie dwa paragrafy okólnika Nr 16 otrzymują numerację 15 i 16.

II. Jednocześnie Ministerstwo Finansów, wobec stwierdzonych uchybień w tym zakresie, polegających na księgowaniu kosztów gospodarki pozazakładowej w ciężar kont rejestrujących koszty działalności eksploatacyjnej (produkcji) oraz na braku analitycznego ujęcia kosztów gospodarki pozazakładowej w księgowości przypomina o obowiązku bezwzględnego przestrzegania wyjaśnień zawartych w wyżej wymienionym piśmie okólnym Nr 16, a dotyczących ewidencji gospodarki pozazakładowej w tym także gospodarki mieszkaniowej, hoteli robotniczych i domów młodego robotnika.

Dyrektor Departamentu Z. Paryziński

32.

OKÓLNIK Nr KS 19/55
z dnia 20 maja 1955 r.
w sprawie zasad księgowego ujęcia wydatków dokonywanych ze środków fundnszu zakładowego w przedsiębiorstwach państwowych.

W związku ze zgłaszanymi wątpliwościami odnośnie sposobu księgowego ujęcia wydatków dokonywanych ze środków funduszu zakładowego w trybie ustalonym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 lutego 1955 r. w sprawie wykonania dekretu o funduszu zakładowym (Dz. U. Nr 9, poz. 58) Ministerstwo Finansów, Departament Księgowości wyjaśnia co następuje:

1. Kwoty nagród wypłacanych w trybie ustalonym w § 9 w.w. rozporządzenia Rady Ministrów księguje się:
W-n konto 102 „Fundusz zakładowy"
Ma konto 041 „Kasa".

2. Wydatki dokonane na cele określone w § 7 ust. 1 pkt 3 (z wyłączeniem wydatków na inwestycje, o których mowa w ust. 4 okólnika) a także wydatki na remonty bieżące w zakresie określonym w § 7 ust. 1 pkt 2 oraz wydatki na remonty mieszkań w zakresie określonym w § 7 ust. 1 pkt 1 w.w. rozporządzenia księguje się:
W-n konto 102 „Fundusz zakładowy"
Ma konta środków pieniężnych np. 041 „Kasa", 043 „Rachunek rozliczeniowy" względnie Ma konta rejestrujące zobowiązania wobec dostawców (wykonawców)"
Regulację zobowiązań wobec dostawców (wykonawców) księguje się na zasadach ogólnych.

3. Wydatki na remonty kapitalne, w zakresie określonym w § 7 ust. 1 pkt 2 w.w. rozporządzenia, można dokonywać po uprzednim przeznaczeniu odpowiedniej części środków funduszu zakładowego na ten cel i przelaniu jej na rachunek bankowy środków na remonty kapitalne, co księguje się w sposób następujący:
W-n konto 020 „Rachunek bankowy środków na remonty kapitalne"
Ma konto 043 „Rachunek rozliczeniowy"
z równoczesnym zapisem równoległym.
W-n konto 102 „Fundusz zakładowy"
Ma konto 024 „Fundusz na remonty kapitalne".

4. Wydatki na inwestycje, w zakresie określonym w § 7 ust. 1 pkt 1—3 w świetle przepisów § 8 ust. 2 w.w. rozporządzenia, można dokonywać po uprzednim przeznaczeniu odpowiedniej części środków funduszu zakładowego na ten cel i przelaniu jej na rachunek bankowy środków na inwestycje pozalimitowe, co księguje się w sposób następujący:
W-n konto 020 „Rachunek bankowy środków na inwestycje pozalimitowe"
Ma konto 043 „Rachunek rozliczeniowy"
z równoczesnym zapisem równoległym:
W-n konto 102 „Fundusz zakładowy"
Ma konto 024 „Fundusz na inwestycje pozalimitowe".

5. Z obiektów powstałych bądź zakupionych w drodze wydatkowania, w trybie przewidzianym dla inwestycji, środków funduszu zakładowego wprowadza się do ewidencji w księgach przedsiębiorstwa wyłącznie budynki i budowle, o których mowa w § 7 ust. 1 pkt 1 i 2 w.w. rozporządzenia. Ewidencję ich wartości, umorzeń oraz amortyzacji prowadzi się na ogólnych zasadach na koncie „Środki trwałe" wraz z pozostałymi środkami trwałymi.

6. Nie obejmuje się ewidencją w księgach przedsiębiorstwa ruchomości (środków trwałych i przedmiotów nietrwałych) zakupionych w zakresie określonym § 7 ust. 1 pkt 3 w.w. rozporządzenia.
Ilościową ewidencję powyższych ruchomości winni prowadzić kierownicy instytucji (organizacji itp.), którym ruchomości te zostały przekazane do użytkowania względnie wyznaczone przez nich osoby.

7. Jednocześnie wyjaśnia się, że w przypadku gdy dotychczasową ewidencję przedmiotów zakupionych ze środków funduszu zakładowego prowadzono wg innych zasad, należy doprowadzić ją do stanu zgodnego z wyjaśnieniami zawartymi w pkt 5 i 6 drogą odpowiednich zapisów na koncie „Środki trwałe" (Przedmioty nietrwałe) w korespondencji z kontem „Fundusz statutowy".

Wicedyrektor Departamentu H. Druska

33.

OKÓLNIK Nr FB 3/55
z dnia 24 maja 1955 r.
w sprawie rozliczenia strat i zysków osiąganych przez Samodzielne Oddziały Wykonawstwa Inwestycyjnego (SOWI).

W związku ze zgłoszonymi wątpliwościami odnośnie pokrycia strat względnie przeznaczenia zysków wykazanych w bilansach Samodzielnych Oddziałów Wykonawstwa Inwestycyjnego (SOWI), Ministerstwo Finansów wyjaśnia, co następuje:

1. Strata SOWI wynikająca z rocznego sprawozdania finansowego jest pokrywana przez inwestora z jego środków inwestycyjnych. W związku z tym inwestor dokonuje przelewu równowartości strat na rachunek rozliczeniowy SOWI.

2. Osiągnięty przez SOWI zysk powinien być w wysokości wynikającej z rocznego sprawozdania finansowego przelany z rachunku rozliczeniowego SOWI na rachunek środków własnych inwestora, któremu SOWI podlega.

3. Po zatwierdzeniu bilansu SOWI przeksięgowuje się w jego księgach osiągnięty zysk lub poniesioną stratę z konta 201 „Straty i zyski" na konto 078 „Inne należności i zobowiązania" jako zobowiązanie wobec inwestora z tytułu osiągniętego zysku lub jako należność od inwestora na pokrycie strat.
Zapis ten przeprowadza się w księgach następnego roku po roku sprawozdawczym pod datą zatwierdzenia bilansu, a w przypadku niezatwierdzenia bilansu SOWI — pod datą 31 grudnia następnego roku po roku sprawozdawczym.
Pozycja zarejestrowana na koncie 078 — „Inne należności i zobowiązania" z powyższych tytułów ulega likwidacji po przeprowadzeniu odpowiednich operacji pieniężnych.

4. Inwestorzy, którzy otrzymują kwoty z tytułu odprowadzenia zysków podległych im SOWI wciągną do ewidencji te wpływy na karcie limitu finansowania „IL" (zapis statystyczny).

5. Straty występujące w SOWI powodują zapis w księgach nadrzędnego inwestora:
— winien konto 014 „Inwestycje zakończone",
— Ma konto 078 „Inne należności i zobowiązania"— konto analityczne dotyczące rozliczenia z tytułu strat.
W analityce do konta 014 „Inwestycje zakończone" kwotę strat SOWI należy zarejestrować jako nakłady bez efektu gospodarczego.

6. Symbole i nazwy kont podane powyżej dotyczą jednostek prowadzących swą księgowość w oparciu o ramowy plan kont dla przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego. W jednostkach prowadzących swą księgowość w oparciu o inne plany kont należy stosować odpowiednie konta.

Wicedyrektor Departamentu Mgr St. Baran

KOMUNIKATY

o unieważnieniu blankietów pokwitowań kasowych.

Unieważnia się:

1) blankiety pokwitowań kasowych z kwitariusza na pobór podatku gruntowego za Nr 690203—690300 oraz z kwitariusza wzór Nr 1 na pobór składek P.Z.U. za Nr 754428—754450, zaopatrzonych pieczęcią Prezydium Powiatowej Rady Narodowej — Wydział Finansowy — w Bolesławcu, zagubione przez inkasenta z gromady Ołdrzychów.

2) blankiety pokwitowań kasowych z kwitariusza przychodowego opłat targowych Nr 5 za Nr 809—1000 zagubione przez pracownika Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Międzyrzecu.

3) blankiety pokwitowań kasowych z kwitariusza podatkowego wzór Nr 1 za Nr 794272—794300, zagubione przez sołtysa gromady Śniadków Górny A, byłej gminy Sobienie Jeziory.

4) blankiety pokwitowań kasowych z kwitariusza przychodowego wzór Nr 1 za Nr 0103011—0103110 zagubione przez b. pełnomocnika do spraw podatku gruntowego P.P.R.N. w Łukowie.

5) blankiety pokwitowań kasowych z kwitariusza przychodowego wzór Nr 1 od Nr 0149639—0149710 skradzione pracownikowi G.S. w Adamowie.

6) blankiety wtórników pokwitowań inkasowych wzór Nr A.58, za Nr 14, 22—24, 28, 29, 32—34, 36, 41, 42, 50, skradzione w Inspektoracie Miejskim Państwowego Zakładu Ubezpieczeń w Bytomiu

7) blankiety pokwitowań kasowych z kwitariusza na podatek gruntowy, wzór Nr F. 622, Seria A za Nr Nr 0336924 — 0337000, zagubione przez poborcę skarbowego P.P.R.N. Wydział Finansowy w Braniewie.

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów, Warszawa, ul. Świętokrzyska 12.

Prenumerata wynosi: rocznie — zł 40; półrocznie — zł 22; kwartalnie — zł 12.

Należność za prenumeratę należy wpłacać z góry na 15 dni przed rozpoczęciem kwartału kalendarzowego na r-k Ministerstwa Finansów — Zarząd Centralny Nr 1529-91/1-601 w NBP V Oddział Miejski w Warszawie.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji.

Cena zł 1.

ODBIORCA

Druk. PWPW, Warszawa, ul. Sanguszki 1. Zam. 5150 B-6-5582, 15.000, 2.VI—4.VI.55.